

τος τὴν ἡμέραν τῆς *Αναλήψεως*. Τὴν ἡμέραν ταύτην, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Γαληνοτάτης Γερουσίας καὶ ὑπὸ τῶν ξένων πρεσβευτῶν, ἐπέβαινεν εἰς δημοσίον πλοῖον *Βουκένταυρος* καλούμενον. Παρηκολουθεῖτο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τριήρων καὶ ἀναριθμητῶν ἄλλων λέμβων, καὶ ἀπαίρων τοῦ λιμένος Λίδου κατεπόντιζεν εἰς τὴν θάλασσαν, δακτύλιον λέγων μεγαλοφώνως· « *Desponsamus te, mare, in signum veri perpetuæque Domini* » ἦτοι· Μνηστευόμεθά σε, θάλασσα, εἰς σημεῖον ἀληθοῦς καὶ αἰωνίου κυριαρχίας.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέβαινε μετὰ πάσης τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρκτώαν ἀκρὴν τοῦ Λίδου, ὅπου, εἰσερχόμενος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἤκουε τὴν θείαν λειτουργίαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἐπανέστρεψε μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ ἐπιστημότητος εἰς τὸ δουρικὸν παλάτιον, καὶ ἐπέραινε τὴν ἐορτὴν προσφέρων γεῦμα πολυτελέστατον.

Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν λέμβων αἵτινες συνώδευον τὸν *Βουκένταυρον*, ὁ ἀδιάκοπος βομβολισμὸς τῶν πυροβόλων τῶν πλοίων, τῶν τριήρων καὶ τῶν φρουρίων, τὰ σημεῖα τῆς γενικῆς ἀγαλλιάσεως τοῦ λαοῦ, καθίστανον τὴν ἡμέραν ταύτην λαμπροτάτην ὑπὲρ πᾶσαν περιγραφὴν. Καὶ δὲν γνωρίζομεν μὲν πότε ἐγένετο τὸ πρῶτον χρῆσις τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου πλοίου, σώζεται ὁμῶς ἡ ἐπομένη περιγραφή αὐτοῦ·

- « Pulchrior in portu domino fabricata Buccontaurum
- » Nemine puppis adest, robore texta levi.
- » Apti Duci sedes auro velatur et ostro,
- » Unde sedens populum cernat ubique suum (*) ».

Ἐν τῇ ἱστορικῇ καὶ χρονολογικῇ ἐπιτομῇ περὶ τῆς Ἑνετικῆς πολιτείας, ἣν ἐξέδοτο τὸ 1823 ἐν Παριεῖ ὁ ἱππότης Gerstenbrandt, ἀναγινώσκωμεν ὅτι τὸ 998 ἔτος ὁ Δόγης Πέτρος Ὁρσέολος Β', ἐτέλεσε τὴν ἐπίσημον ταύτην ἐορτὴν τὴν ἡμέραν τῆς *Αναλήψεως*, μεταβὰς εἰς τὸν λιμένα Λίδου. Ἡ πανήγυρις αὕτη μεγαλυνθεῖσα καὶ δημοτελεστέρα γενομένη ἐπὶ τοῦ Δόγου Ζιάνη καὶ τοῦ Πάππα Ἀλεξάνδρου Γ', ὡς προστεθέντος τοῦ γάμου, σημερινόμενον εἶχεν ὅτι ἡ Πολιτεία ἦτο ἡ κατὰ τὸν Ἀδρίαν θαλασσοκρατοῦσα. Γινώσκωμεν δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ἀπὸ τοῦ 1293 ἔτους ὁ *Βουκένταυρος* ἀνεφαίνετο εἰς τὰς δημοσίας τελετάς, ὡς τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐκ τινος νόμου οὗτινος ἀναμνησθεῖται ὁ ἱερώνυμος Ζανέτης ἐν τῇ διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἑνετικῆς ναυπηγίας. Ὁ νόμος αὗτος ἀποδεικνύει σφραγερὰν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Σανσοβίνου λέγοντος (*Venezia, Lib. X.*) ὅτι « τὸ ὡραιότατον καὶ μέγα τοῦτο πλοῖον ἐναυπηγήθη προστάγματι τῆς Γερουσίας τὸ 1311 ἔτος διὰ τὸν Δόγηνα, καὶ ἐπιφέροντος ὅτι ὠνομάσθη κατὰ παραφθορὰν *Βουκένταυρος*, διότι ἐν τῷ περὶ τῆς ναυπηγίας

αὐτοῦ νόμῳ ἐλέγετο· « *Quod fabricetur navilium ducentorum hominum* », ἦτοι χωρητικὸν διακοσίων ἀνθρώπων· ὥστε τὸ *ducentorum*, μετετράπη εἰς *bucentorum*.

ΕΓΚΛΘΙΑΡΥΣΙΣ

Τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

—ooo—

Ἀναγγέλλοντες ἐνιαυτίως τὴν γενομένην κατὰ Ὀκτώβριον ἐγκαθίδρυσιν τῶν Ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, κοινοποιούμεν συνήθως καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ καταθέτοντος τὴν ἐξουσίαν πρυτάνεως, ἐν ᾗ ἐξιστοροῦνται τὰ κατὰ τὸ κατάστημα τοῦτο ὅσα συνέβησαν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

Τοῦτο ποιοῦντες καὶ σήμερον, ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Πανδώρας* εἰς τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ παύσαντος πρυτάνεως ἐμπεριεχόμενα ἀξιοσημείωτα γεγονότα, ὡς καὶ εἰς τὸν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου λόγον τοῦ νέου πρυτάνεως Κ. Ἀσωπίου, λόγον σπουδαιότατον, ὃν θέλομεν ἐπίσης δημοσιεύσει.

Διανύσας ἀγαθὴ τύχῃ τὸ πρυτανικὸν μου στάδιον, ἔρχομαι νὰ ἐκπληρώσω μετ' εὐχαριστήσεως καὶ τὸ τελευταῖον τῆς πρυτανείας μου καθήκον, τούτέστι νὰ δώσω δημοσίᾳ λόγον τῶν πεπραγμένων μοι καθ' ὅλον τὸ διεληθὸν ἤδη ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, καθ' ὃ, διὰ τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων μου καὶ τῆς ἐπινεύσεως τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτος, ἐπετράπη μοι ἡ ἀνωτάτη τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου διοίκησις· νὰ εἶπω δηλαδὴ ἀνακεφαλαιωτικῶς τίς ἦν ἡ κατάστασις τούτου, ὅτε παρέλαθον, καὶ τίς νῦν ὅτε παραδίδωμι τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, πρὸς γνῶσιν ὑμῶν καὶ ἀπάντων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης εὐρισκομένων Ἑλλήνων. Διότι διαφέρει τοῖς πᾶσι νὰ γνωρίζωσι τὴν κατάστασιν αὐτοῦ τοῦ περιουσίᾳ ἡμῶν ἐθνικοῦ οἴκου, τοῦ σημείου τούτου τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κατὰ πνεῦμα ἐνότητος καὶ παλιγγενεσίας, εἰς ᾗ τὴν ἀνέγερσιν, τὴν παγίωσιν καὶ τὴν διατήρησιν συνετέλεσαν καὶ συντελοῦσι γενναίως οὐ μόνον ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς, ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ καὶ αἱ βουλαι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ἡμῶν, αἵτινες ἐπροθυμώθησαν καὶ προθυμοῦνται ἀδιακόπως καὶ μετ' ἐθνικῆς ὀντως φιλοτιμίας νὰ προικοδοτώσιν αὐτὸν πλουσιοπαρόχως. Εὐχαρίστως δίδωμι λοιπὸν ὃν ὀφείλω λόγον, ἀρχόμενος

(*) Poemetto di Pace dal Friuli.

ἐξ αὐτῶν τῶν φοιτητῶν, ὑπὲρ ὧν τὸ ἀνώτατον τοῦτο παιδευτήριον καθιδρύθη.

Φοιτῆται ἐπὶ τῆς πρυτανείας μου ἐνεγράφησαν ἐκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς, ὧν ὀγδοήκοντα μὲν ἡμεδαποὶ, ἐξήκοντα δὲ καὶ τρεῖς ἀλλοδαποί. Τούτων δὲ, ἐξ μὲν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν, πεντήκοντα δὲ καὶ ὀκτὼ εἰς τὴν νομικὴν, τριάκοντα δὲ καὶ ἑννέα εἰς τὴν ἱατρικὴν, εἴκοσι δὲ καὶ τρεῖς εἰς τὴν φιλοσοφικὴν καὶ ἐπτακκίδεκα εἰς τὴν φαρμακευτικὴν· καὶ δυνάμει μὲν ἀπολυτηρίων ἐνεγράφησαν ἐξήκοντα καὶ ἐξ, ἦγουν τριάκοντα μὲν καὶ δύο ἐκ τῶν γυμνασίων Ἀθηνῶν, τέσσαρες δὲ ἐκ τοῦ τῆς Λαμίας, ἑνδεκα δὲ ἐκ τοῦ τῆς Ναυπλίας, ἐξ δὲ ἐκ τοῦ τῆς Τριπόλεως καὶ ἱερίθμοι τούτων ἐκ τοῦ τῶν Πατρῶν καὶ ἐκ τοῦ τῆς Σύρου· κατ' ἑγκρισιν δὲ τῆς τῶν ἀλλοδαπῶν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς πεντήκοντα καὶ ἑννέα· ἔτι δὲ καὶ τρεῖς ἕτεροι δυνάμει ἀποδεικτικῶν, ὁ μὲν τῆς Ἰονίας ἐν Κερκύρᾳ ἀκαδημία, ὁ δὲ τῆς ἐν Μεσίτῃ, καὶ ὁ τρίτος τοῦ ἐν Μονάχῳ πανεπιστημίου. Ἀνενέωσαν δὲ κατὰ τὸν νόμον τὰ εἰσιτήρια τετρακῆσιοι τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ, ὧν πεντεκκίδεκα μὲν ἐφοίτων εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν, ἑκατὸν ἐξήκοντα δὲ καὶ εἰς εἰς τὴν νομικὴν, ἑκατὸν ἐννεήκοντα δὲ εἰς τὴν ἱατρικὴν, πεντήκοντα δὲ καὶ ἐξ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε εἰς τὴν φαρμακευτικὴν, ὥστε πάντες οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἤδη ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου φοιτήσαντες, ἦσαν πεντακῆσιοι καὶ ἐννεήκοντα, ὧν εἴκοσι μὲν καὶ εἰς ἐφοίτησαν εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν, διακῆσιοι δὲ καὶ ἐννεακκίδεκα εἰς τὴν νομικὴν, διακῆσιοι δὲ εἴκοσι καὶ ἑννέα εἰς τὴν ἱατρικὴν, ἐβδομήκοντα δὲ καὶ ἑννέα εἰς τὴν φιλοσοφικὴν καὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο εἰς τὴν φαρμακευτικὴν. Ἐξ αὐτῶν δὲ τριακῆσιοι μὲν καὶ πεντεκκίδεκα εἰσὶν ἡμεδαποὶ, διακῆσιοι δὲ τριάκοντα καὶ πέντε ἀλλοδαποί. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν φοιτητῶν ἀντιπαραβλλόμενος πρὸς τὸν σημειωθέντα πέρυσιν ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου φαίνεται ἐλάττω κατὰ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ. Ἀλλ' αἱ προηγηθεῖσαι καὶ εἰσέτι τότε ὑπάρχουσαι δεινὰ τοῦ πολέμου, οὐχ ἥττον δὲ καὶ τῆς χολέρας πρὸς ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους κατὰ τὴν Ἀκρνανίαν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐνσηπιάσας, περιπέττει, πολλῶν τὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πανεπιστήμιον φοίτησιν μὴ ἐπιτρέψασαι, δικαιολογοῦσιν ἀποχρώντως τὸ ἐλάττωμα τοῦτο.

Πεντακῆσιοι λοιπὸν καὶ ἐννεήκοντα νεανῖαι πρὸς τὴν παιδείαν ὀργῶντες, ἐπλήρουν καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διελθὸν ἤδη ἔτος τ' ἀκροατήρια τῶν διαφόρων σχολῶν μετ' ἐπιμελείας, ὅ,τι ἕκαστος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκπαιδεύσεως ἠρετίσματο ἀκροώμενοι, καὶ μετὰ πολλῆς συνέσεως πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν τε διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἀποφεύγοντες.

Εὐχαρίστως δ' ἐν τούτοις ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γινόμεναι μετ' εὐδοκίμησης ἐξετάσεις ἦσαν πολλαὶ ὥς οὐδέποτε κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ ὅτι τὸ ἀκαδημαϊκὸν τοῦτο

ἔτος ἀνεδείχθη τὸ εὐφροώτερον ὅλων τῶν προηγουμένων. Τεσσαράκοντα καὶ ἐξ εὐδοκίμως τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ὑποστάντες, ἀνηγορεύθησαν διδάκτορες.

Ἐκ τῆς νομικῆς μὲν σχολῆς διδάκτορες μὲν ἑννέα, οἱ ἐξ ἧς·

Δημήτριος Τσαγκαρόλας ἐκ Κεφαλληνίας.—Παναγιώτης Ν. Σπεράντζας ἐκ Σίφνου.—Δημήτριος Γασσάρας ἐξ Εὐρυτανίας.—Γεώργιος Βασιλείου ἐκ Τριπόλεως.—Κωνσταντῖνος Κ. Βατικιώτου ἐκ Πάρου.—Δημήτριος Κωνσταντῖνου ἐκ Κυνουρίας.—Βασίλειος Κομνηνὸς ἐκ Κυνουρίας.—Μιχαὴλ Πάγκαλος ἐκ Κέω.—Νικόλαος Μινώτος ἐκ Ζακύνθου.

Τελειοδιδάκτοι δὲ οἱ Κύριοι Σ. Μπαλάνος ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Ἠλίας Βραχνός.

Ἐκ τῆς ἱατρικῆς δὲ διδάκτορες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ, οἱ ἐξ ἧς·

Ῥήγας Καρπερὸς ἐξ Ἀμρίσσης.—Γεώργιος Μ. Καλλισπέρης ἐκ Καλύμνου.—Μιχαὴλ Μπουρνόζος ἐκ Λεβαδίας.—Μιχαὴλ Κ. Βέλος ἐξ Ἠπείρου.—Μιχαὴλ Παππαδόπουλος ἐκ Σερραίων.—Κωνσταντῖνος Π. Δελιγιάννης ἐκ Καρυταίνης.—Ἀγγελῆς Α. Χαντζάρας ἐξ Ἀμρίσσης.—Ἰωάννης Δ. Μανδρίνης ἐκ Μακεδονίας.—Κυριακὸς Πάγκαλος ἐκ Θεσσαλονικίας.—Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος ἐκ Χαϊρωνείας.—Ἀλέξανδρος Γ. Γλαράκης ἐκ Χίου.—Ἀνδρέας Σακελλίανος ἐκ Τριπόλεως.—Νικόλαος Γ. Βραχνός ἐκ Λακεδαιμόνος.—Δημοσθένης Γ. Μανουσάκης ἐκ Σπάρτης.—Σπυρίδων Βασιλείου ἐκ Τρικάλων τῆς Κορινθίας.—Δημήτριος Βαρνάβας ἐξ Ἠπείρου.—Νικόλαος Α. Πανταζόπουλος ἐκ Βυτίνης.—Λουκᾶς Παππᾶ Ἰωάννου ἐξ Ἀραχόβης.—Ἰωάννης Κωνσταντῆς ἐκ Μεσολογγίου.—Δημήτριος Τσαμόπουλος ἐξ Ἀταλάντης.—Χρῆστος Γ. Γαζῆς ἐξ Ἠπείρου.—Πέτρος Σ. Θεοχαρόπουλος ἐκ Καλαβρύτων.—Γεώργιος Ἀνδρεακίδης ἐκ Κορινθίας.—Μελέτιος Ἰωάννου ἐξ Ἐλευσίνος.—Κωνσταντῖνος Θ. Ῥαδινός ἐκ Τρίκκης τῆς Θεσσαλίας.—Ἀναστάσιος Α. Αραμάνης ἐκ Θεσσαλίας.—Γεώργιος Καρασσούτσας ἐκ Σμύρνης.—Ἰωάννης Κοράλλης ἐκ Κυνουρίας.—Δάξαρς Λαζαρῆς ἐξ Ἀραχόβης.—Γεώργιος Καλαμبوκίδης ἐξ Ἀστρους.—Θεόδωρος Θεοδωρόπουλος ἐξ Αἰγίου.—Ἀχιλλεὺς Ἠλιάδης ἐκ Κυδωνίων.—Ἀριστομένης Δρακόπουλος ἐκ Πατρῶν.—Φίλιππος Α. Φίλιος ἐξ Ἰχθυνίων.—Παναγιώτης Μ. Σάγκας ἐκ Κυνουρίας καὶ —Κωνσταντῖνος Σαλταμπᾶος ἐκ Κυπαρισσίας.

Ἐκτός δὲ τούτων τῶν τριάκοντα καὶ ἐξ, ὅλων εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον φοιτησάντων, προσῆλθεν εἰς τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις καὶ ὁ Ἠλίας Πολίτης νέος ἀγχθὸς καὶ υἱὸς ἀξίας τῶν ἐπαγγελίων τοῦ ἀγχθοῦ αὐτοῦ πατρὸς, τοῦ διαπρέποντος ἐν Κερκύρᾳ καθηγητοῦ Κ. Ἀθανασίου Πολίτου, ὅστις περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν χρηστὴν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ὑπόληψιν, καὶ πρὸς τοῦτο πρεπωδέστερον εἶναι τοῖς Ἑλλήσι νομίζων τὸ διδακτορικὸν αὐτοῦ δίπλωμα ἢ παντὸς ἄλλου, ἔστι καὶ ἐνδοξωτέρου, Πανεπιστημίου τῆς σοφῆς Εὐρώπης,

διέταξεν αὐτὸν, τὰς περὶ τὴν ἱατρικὴν σπουδὰς ἐν Παρισίοις περὰνεντα, νὰ μεταβῇ καὶ ὑποστῇ ἐνταῦθα τὰς διδασκαλικὰς ἐξετάσεις, ἃς ὑποστὰς οὗτος ἐδείχθη ἄξιος τῶν προσδοκιῶν τῶν καθηγητῶν, οἵτινες πλήρεις πατριωτικῆς ἀγαλλιᾶσεως καὶ κατανύξεως ἀνηγόρευσαν αὐτὸν διδάκτορα.

Ἐκ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς εἰς, ὁ Κ. Ἀναστάσιος Σακελλάριος ἐξ Ἰωαννίνων, ὁ γνωστὸς οὗτος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν διδάξας καὶ διατριβὴν περὶ τοῦ καλοῦ συγγράψας ἐνταῦθα, ἐκρίθη παρὰ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἄξιος διδασκαλικοῦ διπλώματος.

Τοῦ δὲ φαρμακευτικοῦ σχολείου ἔλαβον τὸ νενομισμένον πτυχίον δυοκαίδεκα, οἱ ἐξῆς:

Κωνσταντῖνος Χατζόπουλος ἐξ Ἠπείρου. — Ἡρακλῆς Φίλων ἐξ Ἠπείρου. — Διονύσιος Κόκκινος ἐκ Πατρῶν. — Ἰωάννης Α. Καρκούλης ἐκ Τριπόλεως. — Γεώργιος Μιχόπουλος ἐκ Κυπαρισσίας. — Ἀναστάσιος Γκολφινόπουλος ἐκ Καλαβρύτων. — Νικόλαος Ἀνδρέου ἐκ Ναυπλίας. — Νικόλαος Λαζάτης ἐκ Ζακύνθου. — Ἰωάννης Χ. Κοπουτσιμάδης ἐξ Ἀθηνῶν. Θεοφάνης Ν. Οἰκονομίδης ἐκ Λαμίας. — Νικόλαος Ι. Βερτζοβίτης ἐκ Τριπόλεως καὶ — Γεώργιος Νικολαΐδης ἐκ Κρήτης.

Ὑπότροχοι δὲ φοιτηταὶ διετέλεσαν σπουδάζοντες περὶ μὲν τὴν θεολογίαν πέντε, περὶ δὲ τὴν νομικὴν τρισκαίδεκα, περὶ δὲ τὴν ἱατρικὴν δέκα καὶ περὶ τὴν φιλοσοφίαν δυοκαίδεκα, οἱ πάντες δὲ τεσσαράκοντα. Τούτων δὲ οἱ τριάκοντα μὲν καὶ δύο λαμβάνουσι τὴν μηνιαίαν αὐτῶν σύνταξιν παρὰ τῆς Β. κυβερνήσεως, οἱ δέκα μὲν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, οἱ εἴκοσι δὲ καὶ δύο ἐκ τῶν τόκων τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων. Ἐκ τῶν περιλειπομένων δὲ ὀκτὼ, οἱ δύο μὲν ἐκ τῶν τόκων τοῦ παρὰ τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ κατατεθειμένου κεφαλαίου τοῦ αἰοδίου Θ. Ῥάκου, οἱ τέσσαρες δὲ παρὰ τῆς φιλομούσου οἰκογενείας τῶν Ἰωνιδῶν, καὶ οἱ δύο ἐκ τῶν μερισμάτων ἐκκαίδεκα μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Δημητρίου Μαυροκορδάτου· ἀλλ' οἱ δύο οὗτοι τελευταῖοι ἐξελέχθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὡς ἐξῆς. Ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς, ὀκτὼ μὲν ἐζήτησαν νὰ διαγωνισθῶσι περὶ τῆς ὑποτροφίας ταύτης, τρεῖς δὲ μόνοι ἀπεδύθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα, οἵτινες, διαγωνισθέντες ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς πρὸς ἀλλήλους, ἐφάνησαν καὶ οἱ τρεῖς ἄξιοι τῆς ὑποτροφίας. Ψηφοφορίας δὲ γενομένης, ἔτυχον τῆς ὑποτροφίας οἱ Κύριοι Ἀχιλλεὺς Κούδελλος καὶ Γεράσιμος Ζαθογιάννης· τὸν δὲ τρίτον, Παναγιώτην Ῥεπάνην καλούμενον, οὐδόλως τῶν ἄλλων δύο ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν ἀπολειφθέντα, οἱ καθηγηταί, μὴ δυνήθέντες ἕνεκα τῶν ῥητῶν ὅρων τοῦ δωρητηρίου ἐγγράφου νὰ κατατάξωσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν ὑποτρόφων, συνέστησαν διὰ τῆς πρυτανείας εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, ὥστ' ἐκ τῶν προτέρων ὁρμώμενοι, οὐδόλως δισταζόμεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῆς παιδείας φιλομέ-

ριμος ὑπουργός, στηριζόμενος εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, θέλει κατατάξῃ καὶ αὐτὸν εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς Β. κυβερνήσεως.

Διατάξεις δὲ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων καὶ ἄλλως ὑπηρετούντων ἐγένοντο ἐπὶ τῆς πρυτανείας μου αἱ ἐξῆς. Ὁ καθηγητὴς τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου Κ. Κωνσταντῖνος Φρεαρίτης, τῆς καθηγεσίας ἐπὶ τῆς πρυτανείας τοῦ προκατόχου μου ἀπολυθείς, διωρίσθη καὶ αὐθις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος ἔτη ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ὁ δὲ φιλόπρονος καθηγητὴς Κ. Δημήτριος Στραῦμπος, ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου εὐδοκίμως ἄχρι τοῦδε ὡς ἐπίτιμος μὲν καθηγητὴς, ἀλλ' ἄνευ μισθοῦ διδάσκων, προεβιβάσθη τέως εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπαλλαγείς τῆς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ διδασκαλίας, ἐν ᾗ σακτικῶς ἐδίδασκε, καὶ μόνην τὴν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν ἀναδεχθείς ἔδη.

Εἰς τὴν χορείαν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ἀπὸ τῆς τῶν ἐκτάκτων, προεβιβάσθησαν ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπὶ πολυετίαν εὐδοκίμως καὶ μετὰ ζήλου διδάξαντες Κ. Κωνσταντῖνος Παπαρρήγόπουλος, καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, καὶ Νικόλαος Κοτζιάς, καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας.

Οἱ δὲ ὕφηγται Κ. Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης καὶ Κωνσταντῖνος Βουσάκης διωρίσθησαν ἐκτακτοὶ καθηγηταί, ὁ μὲν πρῶτος τῆς ὀφθαλμιολογίας καὶ ὠτιατρικῆς, ὁ δὲ δεύτερος τῆς φυσιολογίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς 7 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου Β. Διατάγματος διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς θεολογίας ὁ Κ. Διονύσιος Κλεώπας.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀνατομικοπαθολογικοῦ μουσείου διωρίσθη ὡσαύτως ἐκτακτὸς καθηγητὴς τῆς τοπογραφικῆς ἀνατομίας, ἐφηρμοσμένης εἰς τὴν χειρουργικὴν. Αἱ πράξεις αὗται τῆς Β. κυβερνήσεως πειθαναγκάζουσιν ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι διὰ τοιούτων προβιβάσεων θέλουσι βραβευθῇ ὅσον οὐκ καὶ τιμηθῇ ἐγκαίρως καὶ ὅσοι τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ ὕφηγτων, ἐργαζόμενοι πολυετῶς πρὸς ὄφελος τῶν φοιτητῶν, δείκνυνται τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν ἄξιοι.

Διωρίσθη δὲ καὶ ὁ Κ. Ἀντώνιος Βιτσάρης ἐκ Ψαρῶν ὕφηγτης ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ καὶ ἐδίδασκε μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐπὶ ὅλον τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὸ ἐπωφελές μάθημα τῶν νοσημάτων τῶν παίδων.

Ἐγένετο δὲ καὶ διαίρεσις τοῦ μαθήματος τῆς φαρμακολογίας ἀπὸ τοῦ τῆς μαιευτικῆς, καὶ τοῦ λοιποῦ ἀποτελεῖ τοῦτο ἰδίαν ἑδραν· ἀνετέθη δὲ ἡ παράδοσις αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκτακτὸν καθηγητὴν τῆς γενικῆς τε καὶ παθολογικῆς ἀνατομίας κύριον Θεόδωρον Ἀφεντούλην, ὅστις ἀναδεχόμενος καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ οὐσιώδους τούτου μαθήματος, ὅπερ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδίδασκεν εὐδοκίμως ὁ ἀξιότιμος καὶ ἀρχαῖος καθηγητὴς Κ. Νικόλαος Κωστῆς, θέλει δειχθῇ, ἐλπίζομεν, ἐφάμιλλος τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, ὅστις, ὁφείλομεν δημοσίᾳ νὰ εἰπώμεν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διδάξας αὐτὸ ἀόκνως τε καὶ μετὰ

ζήλου πολλοῦ, τὴν τε διδασκαλίαν αὐτοῦ ἐτελειοποίησε καὶ ἐγχειρίδιον τοῖς περὶ τὴν ἱατρικὴν ὕλην ἀσχολουμένοις οὐκ εὐκαταφρόνητον κατέλειπεν.

Ἀναγγέλλω δ' ὑμῖν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ Β. κυβερνήσις, κατὰ τὴν δοθείσαν κατ' ἐπανάληψιν γνώμην τῆς ἱατρικῆς σχολῆς περὶ τῆς μὴ διακρίσεως τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ θεραπευτικῆς ἀπὸ τοῦ μαθήματος τῆς ἱατρικῆς κλινικῆς, διώρισεν διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος, νὰ παραδίδῃ καὶ αὐτὴς ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ ἱατρικῆς κλινικῆς Κ. Γ. Μακκᾶς τὴν τε εἰδικὴν νοσολογίαν καὶ ἱατρικὴν κλινικὴν, ὥσπερ καὶ πρότερον.

Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν διατάξεων τῆς Β. κυβερνήσεως ἡ Α. Μ. ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν παιδείαν καὶ τοὺς ἀπὸ παιδείας ἄνδρας, ἐνῆρσεν καὶ ἐπὶ τῆς πρυτανείας μου ν' ἀπονεύμῃ τὸν σταυρὸν μὲν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτήρος τῷ γεραιῷ καὶ πολυμαθεῖ καθηγητῇ Κ. Κωνσταντίνῳ Ἀσιώπῳ τὸν χρυσοῦν δὲ σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος τοῖς ἀρχαῖσι καθηγηταῖς Κ. Ι. Σούτῳ καὶ Εὐσερίῳ Λανδερέρῳ τὸν ἀργυροῦν δὲ τῷ καθηγητῇ Κ. Κωνσταντίνῳ Φρεαρίτῃ καὶ τῷ ἀξιοτίμῳ γραμματεῖ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Γρίκῃ Λοκῷ, ὅς τις ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτελεῖ μετ' ἀόκνου πάντοτε προθυμίας οὐ μόνον τὰ ἰδί' αὐτοῦ καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως καὶ λογιστοῦ τῆς ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιτροπείας.

Εὐχαρίστως δ' ἀναγγέλλω ὑμῖν πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ Β. κυβερνήσις, ἐπιμελεῖα τοῦ περὶ τῆς κατενοώσεως τῶν τοῦ Πανεπιστημίου πολὺ μερικῶντος νῦν ἐπὶ τῆς παιδείας Ὑπουργοῦ, ἐθεράπευσε καὶ ἐν ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε ὑπαρχόντων ἐλλειμμάτων τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, συστήσασα διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς 10 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου Β. διατάγματος τὴν οὕτω δὴ λεγομένην ἀστυκλινικήν, ἡ περιοδευτικὴν κλινικὴν διδασκαλίαν, ἥτις ὀρθῶς τε καὶ εὐστόχως διευθυνημένη, μεγάλως ὠφελεῖται καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει νοσοῦντας πένητας, καὶ τοὺς περὶ τὴν ἱατρικὴν πρᾶξιν ἐξασκουμένους φοιτητάς τῆς ἱατρικῆς.

Ἡ πρυτανεία ἐπεμψεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου τὸν νέον κανονισμὸν τοῦ φαρμακευτικοῦ σχολείου, δι' οὗ ἡ τοῦτον ἐπεξεργασθεῖσα ἐπιτροπὴ διώρθωσε πολλὰ πρότερον ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ ὑπάρχοντα ἐλλείμματα.

Ἀντὶ τοῦ Διονυσίου Τριανταφύλλου ἀπολυθέντος, διορίσθη προτάσει τῆς πρυτανείας ὑπογραμματοῦς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καὶ πρότερον ὡς βοηθὸς τοῦ γραφείου διατελὼν Κ. Ἰωάννης Ἰατρίδης, φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς, ὅστις καὶ ζῆλον περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐδείξεν ἄχρι τῆς σήμερον καὶ ἱκανότητα. Ἀλλ' ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου ἐπολυπλασιάσθη καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοσοῦτον ἐπίπονος, ὥστε νο-

μίζω ἀπαραιτήτως ἀναγκαίαν τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, ἣν καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ διαδόχου μου. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ βοηθὸς τοῦ γραφείου προσελήσθη ὁ ἐξ Ἰδρας Κ. Ἐλευθέριος Κωνσταντίνος, μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου, νέος χρηστὸς τε καὶ ἐπιμελής, ἐπὶ μηναίᾳ χορηγίᾳ τριάνοντα δραχμῶν.

Ἀπαντα δὲ τὰ ἐν τοῖς προγράμμασι σεσημασμένα μαθήματα ἐδιδάχθησαν τέλει ἀπὸ τε τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν, πλὴν τοῦ Κ. Βούρη καὶ ὅλον τὸ διελθὸν ἔτη ἔτος ἀπόντος, ὃν ὅμως ἀνεπλήρωσεν εὐκότως καὶ μετ' ἀξιοπείᾳ ἐπιμελείας ὁ καθηγητὴς Κ. Ἰωάννης Παπαδάκης, ἐξ ἐπιμέτρου διδάξας ἀντ' ἐκείνου λίαν εὐδοκίμως τὰ μαθηματικά.

Ὁ γὰρ ἦτορ δὲ ἀξιώπαινος ἐράνη κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος καὶ ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας Κ. Νικόλαος Κοτζιάς, ὅστις ἐδίδασκεν ὡσαύτως ἐξ ἐπιμέτρου τὴν μεθοδολογίαν, μάθημα πολλοῦ λόγου ἄξιον καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον τοῖς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παιδευομένοις.

Ὡσαύτως μετὰ πολλῆς φιλοπονίας διευθύνον τὰς ἐν τῷ φιλολογικῷ φροντιστηρίῳ ἀσκήσεις οἱ καθηγηταὶ Κ. Κωνσταντίνος Ἀσιώπης, Ἀθανάσιος Ρουσόπουλος καὶ Στέφανος Κουμανούδης εἰς τὴν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ συγγραφέων τὴν κριτικὴν, καὶ γυμνάζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ γράσκειν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφῆρξεν τὰ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγγέλλω, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο ἤδη τὸ περιτείχισμα τοῦ πρὸς βορρᾶν κήπου καὶ ἡ ἀνασκευὴ αὐτοῦ, δαπάνη τριῶν ὡς ἔγγιστα χιλιάδων δραχμῶν. Κατ' ἀπόρασιν δὲ τῆς συγκλήτου ἐγένετο φροντίς καὶ περὶ τῆς περιτειχίσεως τοῦ ἑτέρου πρὸς ἀνατολὰς ἀνωμάλου καὶ πατρῷδους κήπου καὶ πρώτον μὲν πρὸς ἀποκαθαρσισμὸν καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐν αὐτῷ γῆς ἐξωρύχθησαν αἱ πέτραι, αἵτινες πικρέτηρον ἦδη τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ απαιτουμένου πρὸς τὴν περιτείχισιν ὕλικου. Ἀλλ' ἡ περιτείχισις αὕτη ἀνεβλήθη πρὸς τὸ παρόν, ἕως ἂν ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τὰ ὅρι' αὐτοῦ καὶ ἐξομαλυνθῶσιν αἱ ἐκ τούτου ἀναρῶσαι ἀνωμαλίαι. Ἡ δὲ μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν περιτείχισιν καὶ καλλιέργειαν τῶν περὶ τὸν ὁ λόγος κήπων ἀναγκαῖα δαπάνη, ἐγένετο ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν νομοθετικῶν σωματίων, ἅτινα ὑπὸ φιλοκαλίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον κινούμενα, καὶ μνήμην τῆς ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου μερίμνης αὐτῶν νὰ καταλείψωσιν ἐπιθυμοῦντα, ἐψήφισαν καὶ ἀπέτισαν καὶ ἐπὶ τῆς πρυτανείας μου ἀνά χιλίας δραχμὰς ἑκάτερον.

Ὁ προκατόχος μου ἀνήγγειλε πέρυσιν, ὅτι, τῶν ὀργάνων τῆς φυσικῆς ματενεχθέντων εἰς τὸ εἰς ταμεῖον αὐτῶν διασκευασθὲν κάτω δωμάτιον τοῦ πρὸς ἀνατολὰς μέρους τῆς δευτέρας τοῦ Πανεπιστημίου πτέρυγος, τὸ παλαιὸν δωμάτιον, ἐνθα πρῶτον ἐκείντο ταῦτα, μετεβλήθη ἔκτοτε εἰς ἀναγνωστήριον τῆς βιβλιοθήκης. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ εἰς

τοῦτο εἰσπερχόμενοι ἀναγνώσται ἐπρεπε νὰ εἰσέρχωνται διὰ μέσου τῆς βιβλιοθήκης, ἐκρίθη εὐλογον παρά τε τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου νὰ διασκευασθῇ ἑτέρα εἰς αὐτὸ ἐξωθεν ἄγουσα εἰσοδος, εἰς ἣς τὴν διασκευὴν προϋπελογίσθησαν δύο περίπου χιλιάδες δραχμαί. Ἡ διασκευὴ αὕτη γίνεται νῦν ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιμελεία τοῦ ἐφόρου τῶν βιβλιοθηκῶν, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀκαρχαίου καὶ ἀξίου ἀρχιτέκτονος τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Ζέζου, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης χρηματικῆς ἀμοιβῆς, καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ διακαοῦς ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ζήλου φερόμενος, καὶ οὗ τὸ ὄνομα νομίζομεν δίκαιον ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα μετ' ἐπαινοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν συνδρομῶν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπιτροπὴ, ἥτις τοσοῦτον ἔδειξε ζῆλον εἰς τούτου τὴν ἀνέγερσιν, ἐπανελάβουσα καὶ αὖθις ὡς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐνεκα δυσχερειῶν διάκοψεν ἐκυτῆς ἐργασίας, ἀπένειμεν ἤδη τοῖς πᾶσι τῶν συνδρομούντων εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνωτάτου τῆς Ἑλλάδος παιδευτηρίου τὸν προσήκοντα ἔπαινον δι' ἐγκυκλίων γραμμῶν, πρὸς δὲ καὶ μετάλλειον μετὰ τοῦ προσήκοντος διπλώματος, κατατάσσουσα κατὰ τὰ περὶ τούτου, Β. διάταγμα, τοὺς μὲν εἴκοσι καὶ πέντε μέχρι διακοσίων δραχμῶν προσανεγκόντας εἰς τὴν τάξιν τῶν συνδρομητῶν, τοὺς δὲ διακοσίους καὶ ἐπέκεινα εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Διὰ τῆς ἀξιεπαίνου ταύτης πράξεως ἡ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσεν ἱερὸν εὐγνωμοσύνης καθήκον πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συντελέσαντας εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ περικαλλοῦς τούτου οἰκοδομήματος, ὥστ', ἐξ ὧν ἔχομεν ἄχρι τοῦδε δειγμάτων, ἐσμέν εὐέλπιδες, ὅτι ὁ διακαὴς ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ζῆλος τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων θέλει συντελέσει οὐ μόνον εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν καὶ τῆς ὑπολοίπου διασκευῆς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ καὶ εἰς πλουσιοπάροχον αὐτοῦ προικαδότησιν.

Εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου προσετέθησαν ἐπὶ τῆς πρωτανείας μου ἐκ τῶν μερισμάτων μὲν τῶν μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς, ἐξ ἐνοικίων κτημάτων καὶ οἰκιῶν, ἐκ τόκων τῶν παρὰ τῇ ἐθνικῇ τραπεζῇ κατατεθειμένων κεφαλαίων καὶ ἐκ διπλωμάτων καὶ ἀποροικητηρίων εἰς τὰ ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπεζῇ κείμενα κεφάλαια τοῦ Πανεπιστημίου, δραχμαὶ ἑπτὰ ὡς ἑγγίστα χιλ. ἐκ δωρημάτων δὲ καὶ κληροδοτημάτων τὰ ἑξῆς.

Ὁ ἐν Ἰασίῳ διατρίβων ὁμογενὴς Κ. Γαβριήλ Μπαγδατλῆς, ὑπὸ ἀκραίονος ἀγάπης πρὸς τὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους φερόμενος, καταλείπει τῷ Πανεπιστημίῳ μετὰ θάνατον διὰ διαθήκης τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ ῤηθείᾳ πόλει οὐκ εὐκαταφρόνητον ιδιοκτησίαν.

Ὁ κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῦ 1854 ἔτους ἐν Βραζίλ ἀποβιώσας Νικόλαος Βασιλείου Μακρῆς γενὼν αὐτοῦ,

ἐξ Ἰωαννίνων, ὑπὸ ἀκραίονος ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ζήλου φερόμενος, κατέλιπε διὰ διαθήκης καὶ αὐτὸς ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ τῷ Πανεπιστημίῳ, συνισταμένην εἰς ὀκτὼ ἀποθήκας, παρὰ τὸν λιμένα τῆς πόλεως ταύτης κειμένης, καὶ πέντε περίπου χιλιάδων δραχμῶν ἐτήσιον εἰσόδημα ἀποφερούσας. Τὸ ὄνομα τούτου διὰ ψηφίσματος τῆς συγκλήτου ἐνεγράφη εἰς τοὺς εὐεργέτας τοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα αἰώνως μνημονεύηται κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱερarchῶν.

Ὁ ἐν Πέστη τῆς Οὐγγρίας ἀποβιώσας ὁμογενὴς Κωνσταντῖνος Αὐξεντιάδης, κατέλιπεν ὡσαύτως διὰ διαθήκης φιορίνια διεχίλια, ἅτινα θέλομεν λάβει ὅσον οὕτω παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης.

Οἱ υἱοὶ καὶ κληρονόμοι τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποβιώσαντος Νικολάου Ταμπάκου, ἐναρέτου πατρὸς χρηστοὶ υἱοί, εἰς αἰώνιον μνημόσυνον τοῦ σεδαστοῦ αὐτοῖς πατρὸς ἀφιέρωσαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τρεῖς χιλιάδας δραχμᾶς.

Ὁ ἐφημέριος τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων Διονύσιος Χοντεριάδης κατέλιπε δραχμᾶς διακοσίας.

Ὁ ἱερεὺς Δαμασκηνὸς Κόκκινος, πρὸ τινων μηνῶν ἀποβιώσας, κατέλιπε χιλίας δραχμᾶς ἐκ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ γηπέδων αὐτοῦ.

Ὁ φιλογενὴς Κ. Δημήτριος Ῥάλλης ὑπὸ ἀξιεπαίνου ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καλοῦ καὶ τῆς παιδείας αἰσθήματος κινούμενος, ἐδωρήσατο ῥωρία καיסαρεδασιλικά τετρακόσια, ἅτινα, λαβόντες ἤδη παρὰ τοῦ ἐν Βραζίλ προξένου, καταθέσαμεν ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπεζῇ μετὰ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ δημοδιδάσκαλος Μιχάλλοντος ἐδωρήσατο δραχμᾶς διακοσίας ἐκ μισθῶν καθυστερουμένων αὐτῷ, αἵτινες ὁμῶς οὕτω εἰσπράχθησαν.

Ὁ ὁμογενὴς Θωμᾶς Λάσκαρις, ἀποβιώσας ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατέλιπε διὰ διαθήκης δραχμᾶς πέντε χιλιάδας. Ἵνα δὲ παραλάβῃ τὸ κληροδότημα τοῦτο καὶ ἐπιμεληθῇ ὅλων τῶν συμφερόντων τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ, κοινῇ γνώμῃ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου συνεστήσαμεν ἐπίτροπον τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν ἄνωστον τοῖς πᾶσι διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου γενναῖα αὐτοῦ αἰσθήματα τὸν Κ. Ζαχαρίαν Ζαχάροφ, ὅστις, καὶ τοι προσεβλήθη τὸ κῶρος τῆς διαθήκης ταύτης παρὰ τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου, κατάρθωσεν ὁμῶς νὰ παραλάβῃ τὸ κληροδότημα τοῦ Πανεπιστημίου ἀναμφισβητήτως.

Τοῦ αἰμνήστου Ἀργυροῦ Οἰκονόμου τὸ κληροδότημα τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, περὶ οὗ πέρυσιν ἀνέφερον ὑμῖν ὁ προκατόχός μου, καὶ τοι τοῦ μακαρίτου ἡ διαθήκη προσβλήθησα ὑπὸ τῶν συγγενῶν, ἐκηρύχθη ἄκυρος παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἡ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ὁμῶς ὑστάτη θέλησις τοῦ διαθέτου ἐτηρήθη φιλοτίμως παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ.

Πρὸ τριῶν δ' ἐτῶν ἄνδρες φιλόμουσοι καὶ ὑπὸ δια-
καοὺς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ζήλου
κινούμενοι ἐν Βουκουρεστίῳ, οἱ οἱ Κ.Κ. Κωνσταν-
τῖνος Τσόκανος, Π. Α. Μάνος, Ι. Στάμου, Μ. Ξαν-
θός, Αἰζόρος Καλενδέρογλου καὶ Μύρων Βλαστός
συνέστησαν ἐπιτροπὴν, ἐπιμελείᾳ τοῦ δρατηρίου
γραμματέως τοῦ γενικοῦ προξενίου Κ. Φωστήρη-
πούλου, μέλους καὶ τούτου τῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα
συλλέξωσι συνδρομὰς καὶ δι' αὐτῶν ἀνεγείρουν
ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἐκ τῆς αὐτόθι συμβάσεως πυρ-
καϊᾶς ἀποτερωθέντος ξενοδοχείου Παππάζογλου,
κατάστημα, οὗ τὸ μὲν ἄνω μέρος νὰ χρησιμεύσῃ εἰς
τὸ προξενεῖον ἐπὶ ἐνοικίᾳ χιλίων διακοσίων δρα-
χμῶν, αἱ δὲ κάτω αὐτοῦ ἀποθήκῃ νὰ ἐνοικιάζων-
ται πρὸς ὄφελος τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ σχέδιον
τοῦτο ὑποβλήθη πρὸς καὶροῦ εἰς τὴν Β. κυβέρνησιν,
ἐκυρώθη νῦν παρὰ τῆς Α. Μ. τῆς τρισευδίστου ἡμῶν
βασιλείας, ἐπιμελείᾳ τῶν πατρικῶς κηδεμένων
τοῦ Πανεπιστημίου ὑπουργῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐδόθη ἡ ἀδεία τῆς ἐνάρ-
ξεως τοῦ οἰκοδομηματός. Τὴν δραστηριότητα δὲ, τὸν
ζήλον καὶ τὴν ἠθικὴν ἐν τῇ ῥηθείᾳ πόλει δύναμιν
τῶν συγκροτούντων τὴν ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ
περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκοδομηματός ἐπιτροπὴν γνωρί-
ζοντες, προλέγομεν ἀδιστάκτως ἀπὸ τοῦδε, ὅτι ὁ
ἀξιότιμος διάδοχος μου μετὰ παρέλευσιν ἑτοῦς
θέλει ἀναγγεῖλαι ὑμῖν ἐν τῷ ἐπαυρίῳ λόγῳ τὴν
ἐντελὴν τούτου ἀποπεράτωσιν.

Τὴν Κατρινάτου οἰκίαν οὕτω ἐξεποιήσαμεν, οἰ-
κειότερον πρὸς τοῦτο νομίσκοντες τὸν τοῦ προσε-
χοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου καιρὸν διὸ καὶ τούτου ἡ
φροντίς ἀνατίθεται τῷ διαδόχῳ μου.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον κατέθηκεν ἐν τοῖς κεφα-
λαίῳ τοῦ Πανεπιστημίου καθυστατούμενας δρα-
χμὰς τετράκις χιλίας ὑπὲρ τῆς διασκευῆς τοῦ με-
γάρου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐνθα καίτοι νῦν ἡ συλ-
λογὴ τῆς φυσικῆς ἱστορίας αὐτῇ δὲ κατετέθησαν
ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ ἐπὶ τόκῳ μετὰ τῶν λοιπῶν
κεφαλαίων τοῦ Πανεπιστημίου.

Περιχαρῶς δὲ νῦν ἀναγγέλλω ὑμῖν καὶ τὰ δύο
ἐσχάτως τῷ Πανεπιστημίῳ γενόμενα κληροδοτή-
ματα. Καὶ πρῶτον μὲν τὸ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λή-
ξει Δημητρίου Πλατυγένους, τοῦ ἀρχνοῦς μὲν πο-
λίτου τῆς Ἑλλάδος ὄντος, ἐνδόξου δὲ νῦν εὐεργέ-
του τοῦ Πανεπιστημίου γενομένου. Ὁ μακάριος
οὗτος ἀνὴρ, ἐκ Πορταρίας καταγόμενος καὶ τὸ πεν-
τηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἀπε-
βίωσεν ἐσχάτως ἐν Τεργέστη, διανύσας ὅλον αὐτοῦ
τὸν βίον ἐναρέτως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκαὶ ἐμπορευόμε-
νος, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀτενίζων, εἰμὴ πῶς νὰ κα-
τασταθῇ ὡφελιμώτερος εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ. Φίλτα-
τον αὐτῷ μέλημα ἦν τὸ Πανεπιστήμιον· τούτῳ
δ' ἀνάθημα προσήνεγκεν ὅλην αὐτοῦ σχεδὸν τὴν
οὐκ εὐκαταφρόνητον χρηματικὴν περιουσίαν διὰ
διαθήκης ἰδιοχείρως τῇ 11 τοῦ Σεπτεμβρίου τῷ
1849 ἔτει γραφείσης, καὶ παρὰ τοῦ, παρ' ᾧ αὕτη
ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἐφυλάσσετο, ἐκεῖ δικαστηρίου εὐθὺς

μετὰ τὴν ἀποβίωσιν δημοσιευθείσης. Αὕτη δὲ ἡ
πρὸ ἑπτὰ ἡδὴ ἐτῶν γραφείσα καὶ μυστικὴ διαμεί-
νασα διαθήκη ἐμφαίνει, πλὴν τῶν ἄλλων ἀρετῶν
τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός, καὶ τὰς ἐξῆς δύο με-
γάλας καὶ σπανίς· καὶ πρώτην μὲν τὴν πρὸς τὴν
παιδείαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ πρὸς
τὸ ἀνώτατον τοῦτο τῶν Ἑλλήνων παιδευτήριον,
ἱερὸν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον βαθεὺς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ ἐρριζωμένον ἔρωτα, ὥστε καθ' ὅλον τὸ ἑπταε-
τὲς διάστημα, ἀρ' ἧς ἔγραψε τὴν διαθήκην, οὐδὲν
ἄλλο ἐφάνη αὐτῷ ἐρασιμώτερον τοῦ Πανεπιστη-
μίου, ᾧ τὰ πιστὰ καὶ μέχρι θανάτου ἐτήρησε.
Δευτέραν δὲ ἀρετὴν, τὴν χριστιανικὴν αὐτοῦ με-
τριοπροσόντην. Πολλάκις (λέγει ὁ ἐν Τεργέστη πρό-
ξενος τῆς Ἑλλάδος) γνωρίζων ἐν γένει τοὺς ἀγα-
θοεργοὺς αὐτοῦ σκοποὺς, ἐζήτησα τὴν συνκίνησιν
αὐτοῦ νὰ γράψῃ περὶ τούτων εἰς τὴν Ἑλ. κυβέρ-
νησιν· ἀλλ' οὐδέποτε ἠθέλησεν ὁ μακαρίτης νὰ
συναινέσῃ εἰς τοῦτο, φοβούμενος μὴ παρεξηγηθῶσιν
οἱ ἀγαθοεργοὶ αὐτοῦ σκοποί. Ἀπορεύγων λοιπὸν
οὕτω πᾶσαν ὑπόνοιαν ἐπιδείξεως, ἐτήρησε πιστῶς
τὸ χριστιανικὸν παράγγελμα α Μὴ γνώτω ἡ ἀρι-
στερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου ».

Οὐχ ἥττον δὲ κατανυκτικὸν εἶναι καὶ τὸ 6'.
ἄρθρον τῆς διαθήκης αὐτοῦ τὸ λέγον· α ὁ ἐνταφια-
σμός μου νὰ γείνη μὲ ὅλην τὴν λιτότητα, εἰς ξέ-
νην γῆν εὐρισκομένου.

Τίς δὲ λέγει καὶ πράττει ταῦτα; ἄνθρωπος, ὅς
τίς προσφέρει τῷ Πανεπιστημίῳ διακοσίας καὶ τριά-
κοντα περίπου χιλιάδας δραχμῶν ὁλοκάρπωμα!

Τὸ Πανεπιστήμιον τιμῶν τὴν μεγάλην τοῦ ἀοι-
δίμου τούτου ἀνδρός ἀρετὴν ἐψήρισε·

1) Ν' ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάρῳ
τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

2) Νὰ μνημονεύηται τ' ὄνομα αὐτοῦ αἰωνίως
κατὰ τὴν ἐπίτειον ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱερarchῶν, καὶ

3) Νὰ γείνη ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δημοτελεῖς
ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον.

Δεύτερον δὲ οὐχ ἥττον κατανυκτικὸν κληροδό-
τημα εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς· κατὰ τὸν αὐτὸν σχεδὸν
καιρὸν ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ὁ ἐκ Μετσέθου τῆς
Ἠπείρου Δημήτριος Γ. Ὁακ, ἀκουητὴς ἑυραφίων
τὸ ἐπιτήδευμα. Ἐκ τῆς εὐρεθείσης δὲ πανηγυρᾶς
αὐτοῦ περιουσίας, ἐξ ἑξακοσίων περίπου δραχμῶν
συγκειμένης, ἣν ἀρῆκε τοῖς ἐν Μετσέθῳ οἰκείοις
αὐτοῦ, διώρισεν ἐν τῇ αὐτοῦ διαθήκῃ νὰ προσε-
νεχθῶσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἰκοσι δραχμαί.
Προσήνεγκε λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὁ ἀκουητὴς τῶν ξυ-
ραφίων εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο τοῦ τοῦ καὶ τῆς ψυ-
χῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκουητήριον. Ἀλλ' ὅποιον
σχέτις ὑπάρχει παρακαλῶ τοῦ πτωχοῦ τούτου καὶ
βάναισον ἔργον ἔχοντος ἀνθρώπου πρὸς τὸ Πανε-
πιστήμιον; τοῦ ἀκουητοῦ τῶν ξυραφίων πρὸς τὸν
βαθύπλουτον καὶ ἐλευθερόφροντα Ἕλληνα; οὐδαμῶς
ἄλλη, εἰμὴ ὁ ἱερὸς καὶ βαθεὺς ἐν τῇ καρδίᾳ παν-
τός Ἑλλήνος ἐρριζωμένος πρὸς τὴν παιδείαν ἔρω.

Χαίρω δὲ νῦν χαρὰν μεγάλην ἀναγγέλλων ὑμῖν,
ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τῆς πρωτανείας μου αἱ γενόμεναι

πρὸς αὐξάνειν τῆς παρουσίας τοῦ Πανεπιστημίου συνδρομῇ, ἦσαν ὡς οὐδέποτε μεγάλοι ἀναβαθμικῶς ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ, τῶν εἰκοσι δραχμῶν τοῦ Ἀλημπρίου Ὁκα, μέχρι τοῦ μεγίστου τῶν διακροσίων καὶ τριάκοντα χιλιάδων τοῦ Ἀλημπρίου Πλατυγένους ἀκοῦσαι, καὶ ὅτι ἐκ τούτων τῶν ἀναβαθμικῶς γινόμενων πρὸς τὴν ἀνέγερσιν, τὴν παγίωσιν καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ ἀνωτάτου παιδευτηρίου συνδρομῶν ἀοιδήλως καταφαίνεται ἡ κυρία τοῦ Ἑλλήνος ἀρετῆς, ὁ ἀκάθαρτος, δηλαδὴ πρὸς τὰ γράμματα πόθος αὐτοῦ, οἷας οὐδέποτε τάξας καὶ καταστάσας καὶ ἂν ἦ οὗτος.

« Δὲς μοι πᾶ σπῶ, ἵνα τὰν γὰν σείσω » εἶπεν ὁ ἀρχαῖος Ἑλλην.

« Δὲς μοι γὰν ἐλευθέρην, ἵνα τὴν κίσσον καὶ αὐθις ἐκπλήξω διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης μου πρὸς τὴν παιδείαν » εἶπεν ὁ νεώτερος Ἑλλην.

Καὶ τῷ ὄντι, ἰδοὺ αὕτη ἡ δοθεῖς αὐτῷ μικρὰ γῆ καταστολίσθη ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν περιφανεστάτων καὶ λίαν ἀξιολόγων τῆς παιδείας καταστημάτων. Ὅσα ἐκ τούτου δύναιται μετὰ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως καρδίας νὰ βεβαιώσω τὸ κοινὸν, ὅτι ἡ κυρία τοῦ Πανεπιστημίου παρουσία, τὸ κύριον αὐτοῦ κεφάλαιον ὑπάρχει ἐν τῇ ἀγνητοῦ διαθέσει τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, ἥτις, οὐδόλως διστάζω νὰ εἶπω, ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαστήματι, θέλει ἀναδείξει τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ νόμου αὐθυπόστατον. Ἡ δ' ἐκ τῆς ταιούτης διαθέσεως προδῆλος γινομένη πρὸς τοῦτο τῶν ὁμογενῶν ἐπιθυμία μαρτυρεῖ, ὅτι καὶρός ἐστίν, καθ' ἃν καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς τελεσφορήσεως τοῦ Πανεπιστημίου πολὺ μεριμνήσῃ Βασιλικὴ κυβέρνησις, συμβαθεῖσιν τὴν ταιούτην τῶν ὁμογενῶν διάθεσιν, ὅν θέλει βραδύνει νὰ ἐμπεδώσῃ δι' ἀναλόγου προικοδοτήσεως τὸ παρ' ἐκείνων προθυμῶν αὐθυπόστατον τοῦ Πανεπιστημίου.

Αἱ ἐπίδοται τοῦ Πανεπιστημίου ὑποθέσεις, ὅσων οὐπω ἔλαβον πέρας, καὶ τοὶ ὁ ἐνταῦθα διανοήτος Κ. Ἀριστείδης Κυπιάς καὶ οἱ ἄλλαχοῦ καταβάλλουσι πῶσαν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιμέλειαν.

Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐτελέσθη λαμπροπρεπῶς ὁ παικτικὸς διαγωνισμὸς τοῦ ἀθλοθέτου Κ. Ἀμβροσίου Ράλλη, ἐν ᾧ ἔλαβε τῆς νίκης τὸν στέφανον καὶ τὸ χιλιοδραχμὸν γέρας ὁ φοιτητὴς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς Δημήτριος Βερναρδάκης, Κρῆς τὴν πατρίδα καὶ τὸ εἰκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν ἁγῶν. Κριταὶ τοῦ διαγωνίσματος ὑπὸ τὴν ἀγὴν προεδρίαν ἐγένοντο οἱ καθηγηταὶ Κ. Φίλιππος Ἰωάννου, Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς, Σπύριδον Κομμανοῦδης, Κωνσταντῖνος Παπαρρόγγιουλος, Εὐθύμιος Καστόρης καὶ Ἀθανάσιος Ρουσόπουλος· εἰσηγητὴς δὲ ὁ καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς φιλολογίας Κ. Εὐθύμιος Καστόρης. Τὰ παρουσιασθέντα ποιήματα ἦσαν καλὰ, ἐν οἷς τὰ πρωτεῖα ἔφερε τὸ τοῦ Βερναρδάκη Εἰκασία ἐπιγραφόμενον.

Μετὰ παρέλευσιν δ' ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς σήμερον, ἦτοι τῇ 20 Μαΐου τοῦ 1858 ἔτους,

ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει τελεσθῇ καὶ ὁ διαγωνισμὸς τοῦ φιλογενούς Κ. Κωνσταντίνου Γραμάνου, περὶ οὗ ἀπέφεν ὑμῖν ὁ προκατόχος μου, θέματος παρὰ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ὀρισθέντος καὶ διακρυχθέντος τοῦ ἐξῆς·

« Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσας. »
Ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱερογῶν καθ' ἣν τελεῖται τὸ διατεταγμένον ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν μακαρίων τοῦ Πανεπιστημίου εὐεργετῶν, μνημόσυνον ἐτελέσθη κατὰ τὸ ἔθος ἐν τῇ ἱερῇ τῆς ἁγίας Πάρνης, τοῦ σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας Ἱεροσεφάκτου καὶ τοῦ ἱεροκλήριος Κ. Δοσιθέου Ἀσιμακοπούλου λόγον κατανοητικὸν ἀπαγγελλάντος.

Ἐκτόπως δ' ἐτελέσθη καὶ ἡ κατὰ τὴν εἰσοδήτικὴν Μαΐου ἐπέτειος ἐορτὴ τῆς καθ' ὁρίσεως τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν ᾗ ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας Κύριος Κωνσταντῖνος Κοντογιάννης ἀπήγγειλε λόγον σπουδαῖον τε καὶ γλαφυρὸν, περὶ τῆς ὀρθῆς ἐν χριστιανικῇ ἀρετῇ παιδεύσεως.

Ἐκ τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ὀρισμένου παρὰ τῆς εὐεργετικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα οἰκογενείας τῶν Ἰωνιδῶν εἰς βράβειυσιν τῶν ἀδασκτικῶν συγγραμμάτων ἐκδιδόντων, ἔλαβε κατὰ τὸ παρελθὸν ἡδὴ τῆς Πρυτανείας μου ἔτος, προσάται τῆς συγκλήτου καὶ ἐγκρίσει τῆς εἰρημένης οἰκογενείας, δραχμὰς ἑξακοσίας, ὁ καθηγητὴς τῆς παθολογικῆς ἀνατομικῆς πρὸς ἐκδοσιν τοῦ ἐκτοῦ διδασκτικοῦ ἐργαρίου.

Κατ' ἐνταλὴν δὲ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἦτοι τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Κ. Ἰωνίδου, ὁ Κ. Παπαδόπουλος Πρωτὸς ἐπεμψεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀντίτυπα ἐβδόμημιοντα καὶ πέντε τοῦ παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος καταλόγου τῶν ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι βασιλείας τοπωθέντων βιβλίων κατ' Ἑλλήνων εἰς τὴν καθομιλουμένην ἢ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὅπως διανεμηθῶσι τοῖς φοιτηταῖς.

Ὁ ἱππότης Κ. Ἀέρτης ἐπεμψεν τεσσαράκοντα ἀντίτυπα τοῦ παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος συγγραμματος Voyage en Grèce, ὅπως διανεμηθῶσι τοῖς φοιτηταῖς.

Ὁ ἐξ Ἰρλανδίας Κ. O'Brien ἐδωρίσατο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ δίτομον αὐτοῦ σύγγραμμα of Government, σύγγραμμα πολλοῦ λόγου ἄξιον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ περιχόμενα ἀντικείμενα.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κ. Πασπάτης προσήνεγκε χειρόγραφον ἐν Μαρμάρῃ τοῦ πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας Μάρκου.

Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Κ. Ἀμβροσίου Π. Μαυρογιώργου νομισματικὴν συλλογὴν ἐξ ἀκτωκαίδεκα ἀρχαίων ἀργυρῶν νομισμάτων, ἑκατὸν δὲ καὶ τριάκοντα παράδων ἀργυρῶν συγγραμμάτων.

Κατὰ γνώμην τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου ἐγένετο καὶ ἡ γραρὴ τῶν εἰκόνων τῶν ἀποβιωσάντων καθηγητῶν Ι. Βενθόλου, Γ. Γενναδίου καὶ Ν. Βάμ-
6α μετ' ἐπιτυχίας ὑπὸ τοῦ ὁμογενούς ἡμῶν καὶ

γνωστού τοῖς πᾶσι διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς χειρὸς καὶ ἐντέλειαν τῆς τέχνης ζωγράφου Κ. Διονυσίου Τζόκου, οἵτινες ἐπέθηκεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Κατὰ τὴν δοθείσαν ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης πληροφορίαν, τὰ δωρηθέντα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ διαφόρων μερῶν βιβλίου ἦσαν τόμοι καὶ φυλλάδια 2,934.

Πρὸ τοῦ τέλους δὲ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους τῶν νέων ἀρχιιερέων κατὰ νόμον γενομένων ἐξελέχθησαν ὑποψήφιοι τῆς Πρυτανείας οἱ ΚΚ. Κωνσταντῖνος Ἀσιώπιος, Πέτρος Παπαρρόγόπουλος καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, ἐξ ὧν ἡ Α. Μ. ἐπεκύρωσεν ὡς Πρύτανην κατὰ τὸ νῦν ἀρχόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὴν ἀξιότιμον καθηγητὴν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας Κ. Κωνσταντῖνον Ἀσιώπιον. Μετὰ τοῦτου δὲ τὴν ἐπεκύρωσιν αἱ σχολαὶ ἐψήφισαν τοὺς ἐκυτῶν κοσμήτορας, καὶ ἐπεκυρώθησαν τῆς θεολογικῆς μὲν σχολῆς ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Κοντογόννης, τῆς νομικῆς δὲ ὁ Κ. Πέτρος Παπαρρόγόπουλος, τῆς ἱατρικῆς δὲ ὁ Κ. Ἀλέξιος Πάλλης, καὶ τῆς φιλοσοφικῆς ὁ Κ. Δημήτριος Στρούμπας. Οὗτοι δὲ οἱ πάντες μετ' ἐμοῦ καὶ μετὰ τῶν ἑτέρων τεσσάρων ἐκλεγθέντων Κ. Φιλίππου Ἰωάννου, Γεωργίου Μιχαῆ, Θεοδώρου Μανούσου καὶ Ἀλεξάνδρου Βινζέλου, ἀπαρτίζουσι τοῦ νέου τοῦτου ἔτους τὴν ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον.

Περαιὼν δὲ νῦν τὸν λόγον, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πρυτανεῶς τῷ ἀξιότιμῳ διαδόχῳ μου δημοσίᾳ παραδίδων, πρῶτον μὲν εὐχομαι τῷ διαδόχῳ μου περιστάσεις ἐτι εὐτυχεστέρας τῶν ἐμῶν, ὥστε νὰ δυνηθῇ καθ' ὅν ἔχει ζῆλον, σύνεσιν καὶ ἱκανότητα νὰ προαγάγῃ τὰ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ τελειότερον, ἔπειτα δὲ ὁμολογῶ μεγάλας τὰς χάριτας πρὸς τὴν ἄχρι τοῦδε Ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον διὰ τὴν ἐμμερῆ καὶ πάντοτε εὐκρινῆ καὶ πρόθυμον συνέργειαν αὐτῆς πρὸς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου· ὡσπύτω δὲ καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας καὶ συμβουλοὺς, γραμματεῖς τε καὶ ὑπογραμματεῖς τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν ἱκανότητα, τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου. Οὐχ ἦττον δ' ὀφείλω νῦν, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καταβάνων, νὰ ἐκφράσω καὶ πρὸς ὑμᾶς, φίλοι φοιτηταί, τῶν καθηγητῶν καὶ ἐμοῦ τὴν εὐαρέστησιν καὶ τὸν δίκαιον ἐπαινον διὰ τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ διὰ τὴν καθόλου ἐμμερῆ ἀγωγὴν ὑμῶν, δι' ὧν κατεστήσατε τῷ ὄντι καθ' ὅλον τὸ διεληθὲν ἤδη ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εὖκολον τῆς διοικήσεως τοῦ Πανεπιστημίου τὸ ἔργον. Τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐλπίζω παρ' ὑμῶν καὶ κατὰ τὸ ἐπιπὺν ἔτος πρὸς ὄφελος ὑμῶν, πρὸς χάριν τῶν ὑπερῶν ὑμῶν δαπανώντων γονέων, καὶ πρὸς τιμὴν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος (*)

(*) Ὡς δεικνύοντες τὴν ἀνωτέρω εὐθεσίαν παρὰ τῆς Ἐ. φ. η. μ. ρ. ἰδ. ο. τ. ὧν φιλομαθῶν, λαμβάνοντες τὴν ἐνδοκίμωσιν νὰ εἴπωμεν ὅτι πλὴν ταύτης οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐφημερίᾳ δίδει πληροφορίας καὶ ἀκριβεστέρως πληροφορίας περὶ τῶν ἀφορώντων τὰ τῆς πατρίδος τῆς Ἑλλάδος. Περιέχει δὲ πάντοτε πλείους κοινωνικαὶς διατριβὰς καὶ πραγματείας, καὶ τὸ ἄρα αὐτῆς ἐστὶν ἄξιον μελέτης.

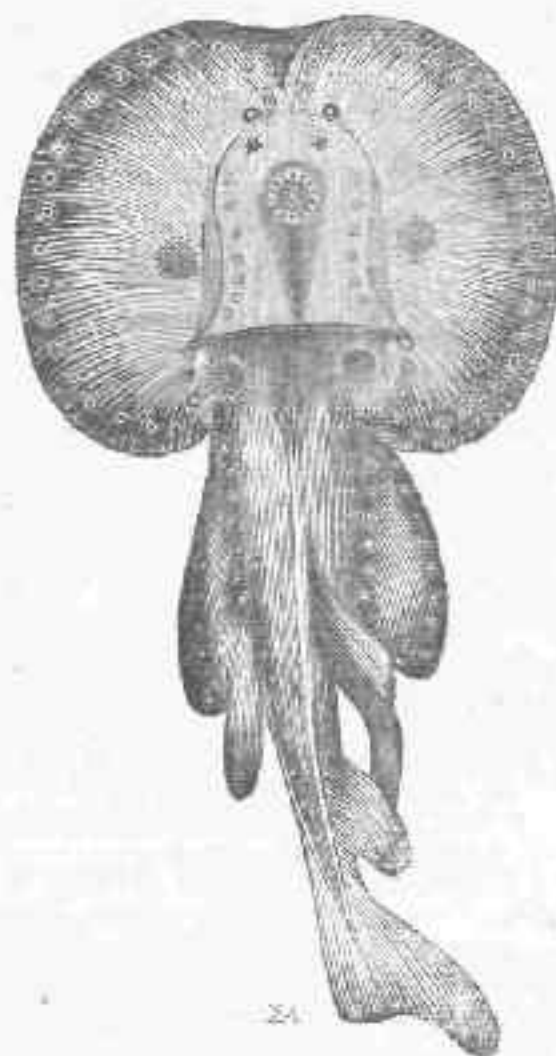
ΝΑΡΚΗ (κοιν. Μουδιάστρα καὶ Μαργωτήρα).

Λατ. *Torpedinem Narken. Gall. Torpille.*

Ἀγγλ. *Cramp-fish.*

--- ❧ ---

Ὁ ἰχθύς οὗτος εἶναι ἐκ τῶν Σιλαχῶν, θαυμαστὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς κοινοῖς τῶν ἀνθρώπων, διότι ἡ φύσις ἐπράγματον αὐτὸν μὲ ἤλεκτρικὴν μηχανήν, ἧς ἐκπέμπει, ἐν ὥρᾳ κινῶντος, καρτερὰς δυναμείους νὰ νεκρώσῃ καὶ πολλάκις νὰ φονεύσῃ ἐχθροὺς πολὺ αὐτοῦ ἰσχυροτέρους· κατὰ τὰς παρατηρήσεις μάλιστα τοῦ Ρεομύρου, δύναται νὰ ἀποκτείνῃ καὶ νῆσκαν διὰ τῶν ἤλεκτρικῶν κλονισμῶν. Θέλουσι δέ τινες ὅτι ὁ ἤλεκτρισμὸς τῆς Νάρκης μεταδίδεται εἰς τὸν ἄνθρωπον, διατρέγων τὸ σπινθῖον ἢ τὴν κἀμικα τοῦ ἀλίου ἂς ἦς ἐξαρτάται· τοῦτο δὲ λέγει καὶ ὁ Ὀππιανὸς εἰς τοὺς ἐφεξῆς στίχους·

Νάρκη.

«Ναὶ μὲν καὶ νάρκη σφέτερον νόον οὐκ ἀπολείπει,
Πληγῇ ἀνιάζουσα· τιτανομένη δ' ὀδύνησιν,
Ὀρμῇ λαγόνας προσπτόσεται· αἵψα δὲ χεῖτης
Ἰππεῖης δόνακός τε διέδραμεν, ἐς θ' ἄλιος
Δεξιτερὴν ἐσκήψε φερόνυμον ἰχθύος ἄλγος.
Πολλάκι δ' ἐκ παλάμης κάλαμος ὄγεν, ὅπλα τε θήρης
Τοῖος γὰρ κρύσταλλος ἐνίσταται αὐτίκα χειρὶ ν.